

Επί των εισοδημάτων από την περιουσία των Γάλλων υπηκόων που εργάζονται σε άλλο κράτος πλην των κρατών μελών της ΕΕ /ΕΟΧ ή της Ελβετίας μπορούν να επιβληθούν οι γαλλικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης

Σε σειρά αποφάσεων που εκδόθηκαν το 20001 και το 20152, το Δικαστήριο εξέτασε αν δύο γαλλικές εισφορές κοινωνικού χαρακτήρα (δηλαδή η γενικευμένη εισφορά κοινωνικού χαρακτήρα – «CSG» – και η εισφορά για την εξόφληση του χρέους του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος – «CRDS») μπορούσαν να επιβληθούν στους μισθούς, τις συντάξεις, τα επιδόματα ανεργίας και τα εισοδήματα από περιουσία εργαζομένων οι οποίοι, μολοντί κατοικούσαν στη Γαλλία, υπάγονταν στη νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης άλλου κράτους μέλους (κατά κανόνα επειδή ασκούσαν επαγγελματική δραστηριότητα στο άλλο κράτος μέλος).

Το Δικαστήριο έκρινε ότι οι δύο επίμαχες εισφορές είχαν άμεσο και αρκούντως ουσιαστικό σύνδεσμο με την κοινωνική ασφάλιση, λόγω του ότι είχαν ως ειδικό και άμεσο σκοπό τη χρηματοδότηση της γαλλικής κοινωνικής ασφάλισης ή την εκκαθάριση των ελλειμμάτων του γαλλικού γενικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Το Δικαστήριο κατέληξε ότι, όσον αφορά τους συγκεκριμένους εργαζόμενους, η επιβάρυνση των εισφορών αυτών δεν συμβιβαζόταν ούτε με την απαγόρευση σωρεύσεως των εφαρμοστέων νομοθεσιών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης (κανονισμός 1408/713) ούτε με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και την ελευθερία εγκαταστάσεως. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι τα οικεία πρόσωπα, ως διακινούμενοι εργαζόμενοι, υπάγονται στην κοινωνική ασφάλιση στο κράτος μέλος απασχόλησης, τα εισοδήματά τους, είτε προέρχονται από εργασιακή σχέση είτε από την περιουσία τους, δεν μπορούν να υπόκεινται στο κράτος μέλος κατοικίας (εν προκειμένω, στη Γαλλία) σε επιβαρύνσεις που έχουν άμεσο και αρκούντως ουσιαστικό σύνδεσμο με τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης.

Σε συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου του 2015, η γαλλική φορολογική αρχή προέβη σε επιστροφή των επιβαρύνσεων που εισπράχθηκαν αδικαιολόγητα. Ωστόσο, διευκρίνισε ότι δικαίωμα επιστροφής έχουν μόνον τα φυσικά πρόσωπα που υπάγονται στα καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών της ΕΕ και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), καθώς και της Ελβετίας, αποκλείοντας έτσι τα φυσικά πρόσωπα που υπάγονται σε καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης τρίτου κράτους.

Στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο επιλήφθηκε ερωτήματος του γαλλικού Conseil d'État (Συμβουλίου Επικρατείας) όσον αφορά το αν η εξαίρεση αυτή είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης. Εν προκειμένω, το πρόσωπο που ζητεί την επιστροφή της επιβάρυνσης που επιβλήθηκε στα εισοδήματά του από περιουσία (εισοδήματα από ακίνητα και υπεραξία κατόπιν πωλήσεως

1 Αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2000, Επιτροπή κατά Γαλλίας (υποθέσεις [C-34/98](#) και [C-169/98](#), βλ. ΑΤ αριθ. [9/00](#), στα αγγλικά).

2 Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2015, de Ruyter (υπόθεση [C-623/13](#), βλ. ΑΤ αριθ. [22/15](#)).

3 Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1) και τροποποιήθηκε εκ νέου με τον κανονισμό 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ L 392, σ. 1).

ακινήτου) είναι Γάλλος υπήκοος (ο Frédéric Jahin) που κατοικεί και εργάζεται στην Κίνα και υπάγεται σε ιδιωτικό καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα αυτή.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίμαχη εξαίρεση συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, δεδομένου ότι για τους υπηκόους της Ένωσης που υπάγονται σε καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης άλλου κράτους μέλους (ΕΕ/ΕΟΧ) ή της Ελβετίας ισχύει ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση (υπό τη μορφή απαλλαγής ή επιστροφής των επίμαχων επιβαρύνσεων) από εκείνη που ισχύει για τους Γάλλους υπηκόους που κατοικούν σε τρίτο κράτος και υπάγονται σε καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης στο κράτος αυτό (εν προκειμένω, στην Κίνα).

Εντούτοις, το Δικαστήριο εκτιμά ότι ο περιορισμός αυτός δικαιολογείται εν προκειμένω, στον βαθμό που υφίσταται αντικειμενική διαφορά μεταξύ, αφενός, του Γάλλου υπηκόου ο οποίος, όπως ο F. Jahin, κατοικεί σε τρίτο κράτος και υπάγεται σε καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης στο κράτος αυτό και, αφετέρου, του υπηκόου της Ένωσης που υπάγεται σε καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης άλλου κράτους μέλους: πράγματι, μόνον ως προς τον δεύτερο μπορεί, λόγω της διακινήσεώς του στο εσωτερικό της Ένωσης, να ισχύσει η αρχή της εφαρμογής της νομοθεσίας ενός μόνον κράτους μέλους στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Εφόσον ο F. Jahin δεν άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης, δεν μπορεί, επομένως, να υποστηρίξει ότι ισχύει ως προς αυτόν η εν λόγω αρχή. Συνεπώς, στα εισοδήματα από περιουσία των Γάλλων υπηκόων που εργάζονται σε άλλο κράτος πλην των κρατών μελών της ΕΕ /ΕΟΧ ή της Ελβετίας μπορούν να επιβληθούν οι γαλλικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582